

to organům finančním, majícím stálý dozor v cukrovaru nebo ve svobodném skladišti. Zřizenci finanční zjistí váhu a druh cukerních výrobků, které se odvéztí mají, zanesou to do zvláštních rejstříků a odkážou zásylku, kterou závěrou opatří, finančnímu orgánu, majícímu dozor nad podnikem, pro který jest zásylka určena. Dojdou-li výrobky nezdaněné, na cukrovar poukázané, vyšetří finanční orgán zásylku, prozkoumá úřední závěry, zjistí váhu a druh cukerních výrobků a zašle potvrzení o tom, že zásylka došla, finančnímu orgánu, který zásylku před jejím odesláním byl prozkoumal.

V. Tresty.

Zák. o dani z cukru prohlašuje následující jednání za trestná:

1. Počal-li podnikatel výrobu cukru provozovati, aniž by to byl úřadu finančnímu dříve oznámil, má býti potrestán trestem od 1000 zl. do 10 000 zl., a počal-li s provozováním dříve, než jak byl ohlásil, trestem od 100 zl. do 1000 zl. (§ 48.).

2. Neohlášené vyklízení výrobků z cukrovaru, které jest poplatným, trestse se pořádkovými tresty od 5 zl. do 500 zl. (§ 49.).

3. Těžkého přestupku důchodkového dopouští se obchodník cukrem nebo živnostník cukr při své živnosti potřebující, který cukerní výrobky, které nejsou opatřeny úředními známkami, nebo které jsou opatřeny známkami padělanými neb již upotřebenými, vědomě u sebe přechovává, na sebe převádí, prodej jich nabízí, nebo jinému postoupí, rozšiřuje nebo rozšiřovati se snaží.

Pro vyměření trestu budiž položen za základ obnos daně spotřební z dotýčných výrobků.

4. Obchodník cukrem nebo živnostník cukr při své živnosti potřebující, který vybíraje cukerní výrobky z obalu úřední známkou opatřeného, opomene tuto známku zničiti, má býti potrestán pořádkovým trestem od 2 zl. do 200 zl.

5. Vývozník cukru dopouští se těžkého přestupku důchodkového:

a) udá-li ve vývozní opovědi cukr ve množství větším o 5⁰/₁₀, a činí-li nárok na náhradu vývozní;

b) žádá-li ve vývozní opovědi náhradu vývozní v obnosu vyšším, než která jemu dle skutečného množství cukru přísluší;

c) nemá-li cukr, který se vyváží, té jakosti, kterou předpokládá náhrada vývozní, nebo byl-li na místě cukru shledán jiný předmět.

Trest vyměří se 8—16násobným ohnosem vývozní náhrady, která se neprávem žádá.

Pokuty při těžkých přestupcích důchodkových vyměřují se 8—12násobným obnosem daně spotřební, o kterou měla býti pokladna státní zkrácena. Byl-li vinník již potrestán pro podloudnictví nebo pro těžký přestupek důchodkový, může býti trest zvýšen až ku 16násobnému obnosu daňovému. Podnikatel, nespravuje-li sám závod, ručí bezvýjimečně za pokuty peněžité, které byly správci závodu, po případě jeho zástupci uloženy.

Pokuty peněžité, pokud ovšem trestním nálezem ještě uloženy nebyly, promlčují se ve 3 letech.

Daň z kuponů jest daň, které podléhají příjmy z úroků, dividend, veřejných úpisů dlužních, zápůjček loterních a akcií; zapravuje se při vyplácení kuponů srážkou obnosu na daň připadajícího, čímž rozeznává se ode všech ostatních druhů daně z příjmů. Majitel státních dlužních úpisů přijímaje úroky, platí daň kuponovou spíše jako věřitel státu, což může

státu býti na škodu jmenovitě tehdy, kdy majitelem obligací státních jest cizinec, který není povinnen platiti daň státu cizímu. Daň z kuponů zakládá se v ustanoveních o dani z příjmů, kteréž podléhají úroky ze zápůjček, pohledávek dlužních, důchodů doživotních a z jiných důchodů majících za předmět úroky z kapitálu. Daně kuponové jsou sprostěny půjčky státní, jimž osvobození od placení daně jest zajištěno (renta zlatá), dále některé zápůjčky obecní, obligace prioritní a cizozemské papíry cenné. Daň kuponová vztahuje se tedy na sjednocený dluh státní, jakož i na zápůjčky loterní z let 1854 a 1860. Výška srážky jest rozdílnou. Původně obnášela míra úroková daně z příjmů 5⁰/₁₀, později však zvýšena byla na 7⁰/₁₀. Na to byla daň kuponová zák. ze dne 20. června 1868 a zák. ze dne 26. června 1868 č. 67. ř. z. zvýšena, míru daně obsahuje pro všeobecný založený dluh státní 16⁰/₁₀, pro výhry a úroky zápůjček loterních z r. 1854 a 1860, jakož i zápůjčky berní z r. 1864 20⁰/₁₀. Ostatní úroky a dividendy podléhají srážce daně 10⁰/₁₀. Úroky ze zástavních listů spořitelén a úroky ze zápůjček obecních, které daně sprostěny nejsou, konečně úroky ze spořiteléních vkladů společenstev a založen má příjemce přihlásiti ve přiznání (fassi) daně z příjmů.

Daň z lihu viz Daň kořaleční.

Daň z masa. Daň z masa upravena je (nehledě k dani z masa ve městech uzavřených) zák. ze dne 16. června 1887 č. 60 ř. z. a vykonávacím nařízením ze dne 26. června 1877 č. 61. ř. z.

I. Předmět a podmět daňový.

1. Dani z masa podléhají zvířata v sazbě zákonem stanovené taxative uvedená, jakož i maso zvířat těchto. Masem rozumí zákon o dani z masa všechny k lidskému požívání způsobilé části (tedy na př. i tuk) zvířat v sazbě jmenovaných, vyjímaje krev a vnitřnosti, nechť jsou ve stavu surovém, nechť uzené, nasolené, nakládáné, obzvláště i uzenou slaninu, maso konservované a jiné výrobky z masa.

2. Ku placení daně z masa jsou zavázáni:

a) řezníci, uzenáři, hostinští a vůbec osoby, které úplatné scizování masa buď syrového nebo připravovaného po živnostensku provozují (§ 1 čís. 1 lit. a jmen. z.);

b) osoby, které sice živnost řeznickou neprovozují, které však porazivše kus dobytka dani podléhajícího se o něj rozdělí nebo čerstvé maso jeho zcela nebo z části rozprodají;

c) osoby, které prodávají v malém maso naložené, slaninu, maso konservované a jiné výrobky masné, které z velkoobchodů do svého závodu přenášejí.

II. Jednání poplatná.

1. Vyjímaje porážení dobytka za příčinou zamezení nebo potlačení nemoci dobytčích (§ 3 č. 1 jmen. z.) a porážení zvířat uvedených ve 2. a 6. řadě sazby, které před se běrou osoby, jež maso ani nevysekávají, ani jiný obchod s masem v malém neprovozují, nýbrž poražený dobytek v celých kusech prodávají (huntýři, § 3 č. 4 jmen. z.), jest porážení při řeznických živnostech bezvýminečně dani podrobena (§ 1 čís. 1 lit. a jmen. z.). Porážení, které jiné osoby před se běrou, jest, vyjímaje případy nemoci dobytčích jen tehda dani podrobena, děje-li se buď na společný účet 2 nebo více osob (§ 1 č. 1 lit. b jmen. z.), anebo scizuje-li se čerstvé maso zabitého zvířete buď zcela anebo z části úplatně (§ 1